

Hangen aan de lippen van psychiaters

Onder de titel 'DSM-5: psychiatrie en haar 'heilige' diagnoses' organiseert de Vlaamse Vereniging voor Psychiatrie (VVP) binnenkort haar jaarlijkse herfstcongres. Voor alle psychiaters die de problematiek van psychiatrische diagnostiek en classificatie vanuit een breder perspectief willen belicht zien: dit, nadat een golf van kritiek de recente DSM-5 diep onder het water heeft geduwd.

De DSM-5 moest een antwoord bieden op een aantal verzuchtingen, bedenkingen en heel wat kritiek die bij de vorige editie(s) waren gesteld. Of de ontwikkelaars daarin zijn geslaagd en tot op welke hoogte, is onderwerp van een heftige discussie. De kritiek is er alvast niet minder op geworden. Door de vele meningen, halve waarheden en hele misvattingen die zijn ontstaan, werd deze polemiek er bovendien alleen maar verwarrender op. Als u een beter zicht wil krijgen over wat er op een aantal vlakken precies veranderd is, vanuit welke motivatie dat is gebeurd en hoe moeilijk het is om een antwoord te geven op problemen eigen aan het classificeren van dikwijls moeilijk classificeerbare psychiatrische stoornissen, kan u binnenkort terecht op de herfstvergadering van de Vlaamse Vereniging voor Psychiatrie.

Aan de beurt komen zowel binnen- als buitenlandse sprekers. Deze psychiaters, psychologen of filosofen geven duiding bij de DSM-5 en psychiatrische diagnostiek. David Goldberg (King's College, Londen), die mee zetelde in een DSM-5 werkgroep, zal in zijn lezing toelichten welke veranderingen er werden doorgevoerd wat betreft depressieve stoornissen. Hij stelt zich daarbij de vraag of er meer radicale wijzigingen noodzakelijk zijn.

Verder breekt psychiater-historicus German Berrios (Cambridge University) een lans voor een nieuwe conceptualisering van mentale symptomen. Deze symptomen ontstaan volgens hem vanuit een biologisch signaal in een persoonlijke en sociale context. Hij licht de consequenties toe van deze stellingname voor psychiatrische evaluatie en onderzoek.

Ook is het uitkijken naar de eindlezing van Nick Craddock (Cardiff University) die een stand van zaken zal geven over het toekomstige belang van neurowetenschappen met betrekking tot psychiatrische diagnoses. Hij beantwoordt daarbij de vraag of een psychiatrische diagnostiek op basis van neurowetenschappen (genetica, beeldvorming, en zo meer) mogelijk en wenselijk is.

Wetenschapsfilosoof en -socioloog Trudy Dehue weerlegt vervolgens de kritiek dat de DSM-5 onwetenschappelijk zou zijn omdat het boek niet is gegrondvest in de neurobiologie. Zij argumenteert dat alle wetenschap op menselijke beslissingen is gebaseerd. Ook bij het biologisch psychiatrisch onderzoek van de hersenen en de genen is weten dus veel meer dan slechts meten.

Verder op de rol staat een lezing van Inez Germeys, professor ecologische psychiatrie aan de Universiteit Maastricht, die een alternatief diagnostisch systeem voorstelt. Daarbij wordt vertrokken vanuit de mentale toestand van een persoon op een specifiek moment in de tijd: een bottom-up benadering als eerste stap in een nieuwe, geïndividualiseerde diagnostiek. Ongetwijfeld iets om nader op te volgen.

Ervaringsdeskundige en hulpverlener Ann Callebert zal in de namiddag stil staan bij de eigen ervaringen en die van anderen met psychiatrische diagnoses en de daaropvolgende therapeutische route. Een pleidooi naar een meer herstelgerichte

benadering van personen met een psychische kwetsbaarheid.

© Artsenkrant